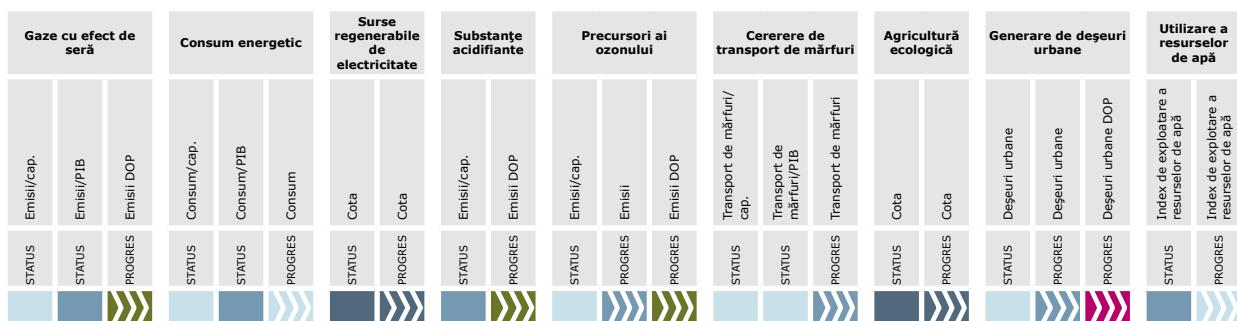

România

Integrarea politicilor de protecție a mediului în dezvoltarea și aplicarea politicilor sectoriale și regionale reprezintă una dintre principalele priorități ale guvernului român în perioada 2005–2008. Planul Național de Dezvoltare pentru 2007–2013, documentul de referință pentru aderare, este în curs de definitivare, iar acest document va servi și ca bază pentru solicitările viitoare de fonduri de coeziune și structurale.

DOP: distanță față de obiectivele propuse

Emisiile de gaze cu efect de seră

Tendința în emisiile de gaze cu efect de sera (GHG) între 1989–2001 arată o reducere cu 47 %. În 2001, emisiile de GHG reprezentau 53 % (139 171 Gg CO₂ echivalent) din totalul anului de referință (1989, 261 355 Gg CO₂ echivalent). Scăderea emisiilor de GHG în această perioadă a fost datorată în principal declinului economic pronunțat, legat de tranziția către o economie de piață. La acestea s-au adăugat efectele pornirii și intrării în exploatare a primului reactor de la centrala atomo-electrică de la Cernavodă, în 1996. O creștere neobișnuită a emisiilor anuale totale s-a înregistrat în 1995, când au crescut considerabil atât consumul din sectorul energetic, cât și producția din diferite ramuri industriale.

Pe baza acestor observații, este foarte clar că România își va îndeplini angajamentul de a reduce emisiile de GHG pentru prima perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, 2008–2012. Nu se așteaptă să se producă schimbări importante privind emisiile de GHG în prima perioadă de angajament, dar se va înregistra probabil o creștere. Anumite modele de evaluare sugerează că emisiile nete de GHG ale României în perioada 2008–2012 s-ar putea situa între 175 000–200 000 Gg CO₂ echivalent, dacă ritmul de creștere economică va continua să fie ascendent.

În 1989, 83 % din emisiile de GHG au provenit din sectorul energetic. Deși acest procentaj a scăzut la 79 % în 2001, sectorul energetic continuă să constituie principalul sector poluator din economia României.

În sectorul producției industriale, cele mai ridicate emisii de CO₂ provin din sectorul produselor minerale (minereurilor). Sectorul de producție industrială pe ansamblu suferă de lipsa unor date statistice iar accesul la informații este limitat.

Consumul energetic

În 2005 a fost aprobată prin hotărâre de guvern legea privind programul național de reducere a emisiilor provenite din instalațiile mari de ardere. Licențele de control integrat al poluării conțin detalii privind monitorizarea emisiilor poluante.

Surse regenerabile de electricitate

În 2004, guvernul României a adoptat o lege (Hotărârea de Guvern nr. 1429/2004) privind certificarea originii energiei electrice produse din surse regenerabile, precum și o altă lege (Hotărârea de Guvern nr. 1892/2004) de stabilire a unui sistem de promovare a energiei electrice provenita din surse energetice regenerabile.

Emisiile de substanțe acidifiantе

Evaluarea emisiilor de substanțe acidifiantе constituie un instrument util pentru factorii de decizie în aprecierea situației României în privința îndeplinirii obligațiilor în vederea aderării la Uniunea Europeană.

Populația: 22 200 000
Suprafața: 238 390 km²
PIB: 29 598 milioane Euro

În 1999 România a semnat Convenția privind poluarea atmosferică transfrontalieră la mare distanță. Convenția a fost ratificată de Parlamentul României prin Hotărârea de Guvern nr. 271/2003 și urmărește în primul rând reducerea poluării prin acidificare, eutroficare și ozon troposferic. România s-a angajat să atingă până în 2010 nivelurile de emisii stabilite prin Protocolul de la Göteborg.

Emisii de precursori ai ozonului

Monitorizarea ozonului troposferic se realizează la stațiile de la Timișoara și Reșița, care fac parte din rețeaua EUROAIRNET. Analizarea datelor obținute la cele două stații arată că în anul 2003 cele mai ridicate valori s-au înregistrat între lunile mai și august, coincizând cu creșterile temperaturii atmosferice și cu perioada diurnă. La stația din Timișoara, valorile zilnice maxime (media pe 8 ore) calculate pe baza datelor orare reprezentând obiectivul pe termen lung pentru protecția sănătății umane, s-au situat între 6,37 µg/m³ – 90,78 µg/m³, iar la stația Reșița între 0,874 µg/m³ – 158,41 µg/m³. La stația Reșița s-au înregistrat în luna august 12 depășiri ale obiectivului pe termen lung privind protecția sănătății umane. Valorile maxime s-au înregistrat la 13 august 2003, respectiv de 158,41 µg/m³. La stația Timișoara nu s-au înregistrat depășiri (obiectivul pe termen lung pentru protecția sănătății umane).

Cererea de transport de mărfuri

Între 2000–2003, cantitatea de bunuri transportate pe căile rutiere a crescut de la 263 de milioane tone la 276 de milioane tone.

Suprafețe cultivate cu agricultură ecologică

Între 2000–2003, cantitatea de îngășăminte chimice utilizate în agricultură a fost mai mică decât cea de îngășăminte naturale. În 2000, cantitatea de îngășăminte chimice utilizate a fost de 0,34 milioane tone, iar în 2003 de 0,36 milioane tone. În 2000 s-au

utilizat 15,8 milioane tone de îngășăminte naturale, iar în 2003 17,3 de milioane tone.

Deșeuri urbane

Cantitatea colectată a fost în 2003 de 0,292 t/locuitor, iar producția de deșeuri menajere este constantă. Deșeurile urbane colectate sunt aproape în totalitate depozitate. Există doar câteva proiecte pilot pentru colectarea separată și recuperarea deșeurilor urbane. Planul național de gestionare a prevede dezvoltarea unui sistem integrat de management pentru deșeurile urbane, cuprinzând colectarea separată, tratarea, recuperarea și depozitarea în locuri amenajate conform standardelor în domeniu.

Utilizarea resurselor de apă

Resursele de apă ale României constă din ape de suprafață (râuri, lacuri, fluviul Dunărea) și ape subterane. În 2004 cantitatea totală de apă prelevată a fost de 5850 de milioane m³, din care:

- pentru uz casnic 21 %
- pentru industrie 67 %
- pentru agricultură 12 %

Cantitatea prelevată de apă a scăzut de peste trei ori în perioada 1990–2004, datorită mai multor factori: încetinirea activității economice, reducerea cantității de apă utilizate în procesele tehnologice, reducerea pierderilor de apă și punerea în aplicare a instrumentelor/mecanismelor economice în materie de management al apei.